

תת"ע 2437/08/20 - מדינת ישראל נגד מוחמד דלאשה

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 2437-08-20 מדינת ישראל נ' מוחמד דלאשה
תיק חיצוני: 10155374217

בפני	כבוד השופט אור לרנר
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	מוחמד דלאשה

החלטה

בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדרו של הנאשם ביום 21.2.21.

הנאשם טוען כי לא זומן כדין למועד הדיון, כי המאשימה לא צירפה כל ראיה על שליחת ההחלטה הקובעת את הדיון לנאשם ומוסיף וטוען כי סיכויי ההגנה הם "מעל לטובים" (סעיף 13 לבקשה).

המאשימה מתנגדת לבקשה וטוענת כי הזימון לדיון נמסר לאביו של הנאשם ביום 21.10.20 ולפיכך מדובר בזימון כדין. עוד טוענת המאשימה כי הנאשם לא פירט את סיכויי הגנתו.

דין הבקשה להידחות.

כפי העולה מתגובת המשיבה ומאישור המסירה שצורף לה (ואף נסרק למערכת נט המשפט בטרם הדיון המקורי), הבקשה נשלחה לאותה כתובת אותה ציין הנאשם בבקשתו להישפט. די בכך על מנת להקים את חזקת המסירה. אישור המסירה הקיים בתיק מציין את שם פקיד/ת הדואר, תאריך המסירה וחתימת פקיד הדואר. "כאשר דו"ח העבירה, ההזמנה לדיון, או כתב האישום נשלחים בדואר רשום לכתובתו של המבקש במשרד הפנים, לא תעמוד לו, ככלל, טענה לקיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות... טענות לשיבושים בהגעת דברי הדואר יש לתמוך בחומר ממשי, ואין להעלות טענות מסוג זה בעלמא וללא כל תימוכין" (רע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' סאלם, פסקה 35 (25.3.2018)).

מעבר לאמור, באישור המסירה מצוין במפורש כי בהיעדר הנמען דבר הדואר נמסר למי שגר עם הנמען בבית ונראה כמי שמלאו לו מעל ל-18 שנים ואף מצוין במפורש כי המדובר ב"אביו ראיך". מתעודת הזהות שצורפה לבקשה, שם אביו של נאשם הינו ראיך וגם מטעם זה הרי שמדובר בזימון כדין.

גם טענתו של המבקש כי סיכויי הגנתו "מעל טובים", אינה יכולה לסייע בידו. המדובר בטענה המהווה לכל היותר, כפירה כללית בעבירה ואינה מעלה חשש לעיוות דין. יפים לעניין, בשינויים המחויבים, דבריו של כב' הש' דבור בעפ"ת (נצרת) 7150-10-15 עבד אל חלים נ' מ"י (פורסם בנבו), שם טען המערער כי שסיכויי הגנתו גבוהים מבלי לפרטם:

"אמנם, בבוא בית-משפט קמא לבדוק בקשה להארכת מועד להישפט, עליו לתור אחר קיומה של טענת הגנה מהותית וכן אחר הסיבה שעמדה בבסיס האיחור בהגשת הבקשה להישפט. יחד עם זאת, אין די בהעלאת טענת הגנה כאשר סיכויי הוכחתה ו/או אישושה הינם קלושים ונמוכים. הטענה, כי סיכויי ההגנה הינם גבוהים, אין בה לבדה, כאשר היא נעדרת כל משענת ו/או תמיכה ראייתית, ולו לכאורית או ראשונית, כדי להצדיק מתן ארכה, כמבוקש".

וכן דבריו של כב' הש' שוהם ברע"פ 8427/17 סאלם הנ"ל:

"כאמור, אין די בהכחשת העבירה בכדי להקים חשש לעיוות דין (עניין נג'אר)".

לאור כל האמור לעיל, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, ה' סיוון תשפ"א, 16 מאי 2021, בהעדר הצדדים.